

lőkből jött létre.⁴⁰ A negyvenes évek elején a Független Kisgazda frakció szintén hozzájuk csatlakozott. Az ellenzéki koalíció feje és vezérszónoka Bethlen volt, az ő személye vált a jelképévé annak, hogy a magyar társadalom legkülönbözőbb rétegei ellenzik az ország sorsának hozzákötését a náci Németországhoz, helytelenítik a polgárjogok és a polgári szabadság növekvő mérvű és egyre látványosabb beszűkítését. Sajnos az Ellenzéki Front roppant heterogén volt, a pártok és a frakció képtelenek voltak egyetértésre jutni abban a kardinális kérdésben, hogy a belpolitikában a náciifikálás, külpolitikában pedig a Harmadik Birodalom mellett való elkötelezettség kérdésében hogyan és milyen mértékig álljanak ellen. Nehézségeiket csak tetézte, hogy nagy volt az országon belül a szociális feszültség, és a gazdaság állapota sem volt kielégítő, továbbá az is, hogy látták: a revízió érdekében „józanul” számot kellene vetni azokkal a lehetőségekkel, amelyek a versailles-i rendezés ellenzőinek erőfeszítései nyomán megnyílhatnak.

Gömböst legfőképpen a jobbszárnytól vezérelt kormánypárt támogatta, de mögötte állt a Keresztényszocialista és a Független Kisgazdapárt is. A szélsőjobboldali ellenzéknek, mely sok kérdésben a miniszterelnököt támogatta, három képviselője volt. Kettő (gróf Festetics Sándor és ifj. Balogh István) a Magyar Nemzeti Szocialista Párthoz tartozott, egy pedig a Nemzeti Radikális Pártot képviselte, amelyet Bajcsy-Zsilinszky Endre alapított és szinte egyedül ő is fémjelzett. A Nemzeti Radikális Párt 1937-ben „egyesült” a Független Kisgazdapárttal.⁴¹

Gömbös a választások eredményéből azt a következtetést vonta le, hogy a kívánt felhatalmazást megkapta, és újult erővel látott hozzá a nemzetet gyöttrő súlyos társadalmi kérdések elintézéséhez. Felújította tervét, hogy komoly földreformot kell megvalósítani, ezzel nagy riadalmat okozva Horthy és konzervatív nagybirtokos szövetségesei körében. Igazi nagy terve azonban, amely minden másnál szenvedélyesebben foglalkoztatta, az a régi álma volt, hogy Magyarországból fasiszta államot gyúrjon. A Horthy és Bethlen vezette ország politikai realitásai hosszú ideig megakadályozták „t ebben, de most úgy látta, elérkezett az a pillanat, amikor ezt a régi vágyát megvalósíthatja. Eltökélttségét mi sem bizonyítja jobban, mint az a szigorúan titkos magánegyezség, amelyet Hitler jobbkezével, Hermann Göringgel kötött, amikor 1935. szeptember 5-én Berlinbe látogatott és ott felkereste őt. Az egyezmény értelmében Gömbös két éven belül oly rendszert honosít meg Magyarországon, amely minden tekintetben a Harmadik Birodalom mása.⁴² Ambiciózus terve megvalósításában azonban meggátolta őt, hogy nem sokkal utóbb akut vesebaj döntötte le a lábáról.